

Kamp 2001: 't TT-machien

21 juli:

Acteurs: Jonas, Eveline, Mama

Materiaal: 2 valiesjes

Kindjes gaan vertrekken om te gaan logeren bij oom en tante.

Mama: En kindjes, amuseer jullie bij jullie oom en tante. En denk er aan: braaf zijn. Mama en papa moeten heel de vakantie werken en we mogen blij zijn dat jullie bij hen mogen gaan logeren. Dus jullie zijn beleefd en doen wat jullie gevraagd wordt. En er wordt geen kattenkwaad uitgehaald, begrepen, Jonas?

Jonas: Ja, mama.

Mama: En vergeet niet alle dagen propere kleren aan te doen en jullie tandjes te poetsen.

Eveline: Ja, mama.

Mama: En het allerbelangrijkste: Jullie weten dat jullie oom een heel belangrijke en slimme uitvinder is, professor Schwarzkopf. Zijn laboratorium is verboden terrein. Daar hebben jullie niets te zoeken. Daar blijven jullie dus absoluut buiten! Je weet dat hij het niet kan verdragen dat je daar rondsuffelt. De vorige keer zijn er al genoeg ongelukken gebeurd toen jullie van zijn drankjes gedronken hadden.

Jonas: Ja, dat was leuk. Weet je nog dat we eerst helemaal groen werden en daarna blauw.

Eveline: En daarna konden we niet meer stoppen met lachen.

Jonas: Ja, en daarna ...

Mama: Daarna is het laboratorium ontploft. Gelukkig zijn er geen gewonden gevallen. Zo is het wel genoeg: dat was helemaal niet grappig en ik wil niet dat er deze keer terug zo'n dingen gebeuren. Jullie blijven uit het laboratorium weg. Hebben jullie dat goed begrepen?

Eveline: Ja, mama.

Mama: Jonas?

Jonas: Ja, mama.

Mama: Voilà. Zo wil ik het horen. Vooruit, vertrek nu maar gauw. Amuseer jullie en tot over tien dagen.

22 juli:

Acteurs: Jonas, Eveline, Prof, Tante

Materiaal: Teletijdmachine

Professor is in zijn labo aan het werken aan zijn machine. Kindjes zitten van op een afstand geboeid toe te kijken.

Jonas: Wat zou de professor eigenlijk aan het maken zijn? Het lijkt wel een grote douche.

Eveline: Een douche met een TV scherm! Dat kan toch niet.

Jonas: He, slimmeke, dat scherm staat wel aan de buitenkant. Dat is om tijdens het afdrogen wat TV te kijken.

Eveline: Ja ja, dat zal wel. Nee, volgens mij is het een machine om je binnenkant te bekijken. Je weet wel zo een scanding met longenstralen.

Jonas: Je bedoelt een scanner met röntgenstralen.

Eveline: Ja, dat zei ik toch: longenstralen.

Jonas: Er zijn maar twee manieren om het te weten te komen: het vragen aan de professor of dichterbij gaan kijken als hij er niet is.

Eveline: Als we het vragen, gaat hij weten dat we in zijn labo gegluurd hebben. En hij heeft zo gezegd dat dat niet mocht. En dichterbij gaan kijken is helemaal uitgesloten.

Tante: Schatje, kom jij een kopje koffie drinken?

Prof: Ja lekker. Ik kom.

Jonas: Dit is onze kans. Kom we gaan kijken.

Eveline: Ja maar. Dat mag niet.

Jonas: Je durft niet, hé.

Eveline: Ikke? Niet durven. Kom we gaan kijken.

Eveline: Dat is toch wel iets raar. Al die knoppen en die hendels en kijk er zit een computer in verwerkt. Wat kan dat nu zijn?

Jonas: Ik heb er geen flauw idee van. Zou er nog iets te zien zijn in dat hokje? Kom we kruipen er eens in.

Eveline: Zouden we dat wel doen?

Jonas: Wat is't durf je weer niet?

Ze kruipen met twee in de cabine en dan een knal en een flits en ze zijn verdwenen.

Tante en Prof komen de kamer terug ingelopen.

Tante: Wat is er gebeurd, schwarzie, wat was die knal?

Prof: De kinderen, ze hebben met mijn uitvinding geknoeid. Het is een ...

Tante: Wat is het? Waar zijn de kinderen?

Prof: Het is een teletijdmachine. De bedoeling is om er dingen en later ook mensen mee weg te flitsen in tijd en ruimte, maar ze is nog niet af en ik weet dus niet waar de kinderen nu zijn. Ik ga direct proberen om uit te zoeken waar ze zijn en ze terug hier te krijgen.

23 juli: toppers

Acteurs: Eveline, Jonas, Commandant, 3 soldaten

Materiaal:

Eveline en Jonas voelen zich duizelig en weten niet wat hen is overkomen. Ze kijken verwaasd om zich heen. Eveline weet al snel wat er gebeurd is.

Eveline: Jonas, wat heb je nu weer gedaan? Je bent weer aan iets aan gekomen, dat niet mocht. Altijd hetzelfde met jou.

Jonas: *zeer verdwaasd:* Wat? Wat is er gebeurd? Ik heb niets gedaan. Opeens voelde ik mij draaierig en zag ik sterretjes en dan toen die weg waren, kwam ik hier terecht maar ... zo te zien is er niet veel veranderd, want jij kan nog even hard zagen als daarvoor.

Eveline: Als ik van u was zou ik maar al zwijgen.

Eveline is lichtjes in paniek, want realiseert zich dat ze echt zijn weggeflitst.

Eveline: We zijn niet meer thuis en ook niet bij de professor. We hebben geen geld en weten de weg niet.

Jonas: Rustig zusje, we komen er wel uit. Met jouw brains en mijn spieren, mijn charme, mijn welsprekendheid, mijn gevoel voor humor ...

Eveline: Jaja, 't is al goed, opschepper.

Jonas: Nee, wat ik bedoel is dat met al mijn goede kwaliteiten ... en ook enkele van jou natuurlijk, vormen wij een fantastisch team.

Eveline is even weer gerustgesteld, maar niet voor lang, want ze horen iets op hen afkomen en het lijkt geen vriendelijk bezoek te zijn.

Jonas: Eveline, hoor jij dat ook? Er komt iets in onze richting. Wat moeten we doen?

Eveline: Ik heb geen idee. Laten we maar niet gaan lopen. Probeer gewoon te doen en doe alsof we toeristen zijn?

Het zijn enkele legerapen, apen met menselijke kenmerken gekleed in leger uniform en hun commandant.

Commandant: Wel, wass muss dass hier? Wie sein jullie? *(Duits accent)*

Jonas hoort dat de persoon Duits spreekt, wil grappig doen en doet de Hitlergroet met bijkomende commentaar. De grap valt niet in goede aarde en Jonas wordt neergeslagen door één van de soldaten. Eveline wil hulp bieden, maar tegengehouden.

Commandant: Dass zou ich maar lassen als ich van jou was. Of wilst du nu al aus je lijden verlost worden?

Eveline: Maar, waar zijn we? En wat hebben we misdaan?

Commandant: Jullie sein menschen,, dass ist toch klar.

Jonas: Ja, dat wij mensen zijn en jullie menselijke apen, dat heb ik wel door, maar waarom zijn jullie zo hard tegen ons? Dit is toch een vrij land en wij mogen toch gaan en staan waar wij willen, zeker?

Eveline spreekt zachtjes tegen Jonas.

Eveline: Euh, ... Jonas, ik denk niet dat we nog in onze wereld zijn, maar in die van hen en die is zo te zien niet vrij. Misschien kunnen we beter naar hen luisteren, want ze zien er heel angstaanjagend uit. En Jonas, vergeet niet, laat mij het woord maar voeren.

Eveline probeert met de commandant te praten, zo onderdanig en vriendelijk mogelijk, om geen conflict uit te lokken.

Eveline: Mijn heer de commandant. In welk land bevinden wij ons?

Commandant: Er sein keine landen en grenzen mehr. Es ist ein grosse wereld die door dieren wordt geregeerd. Met aan die top de meest intellectuele: Die Apfen.

Eveline: En wat is er met de mens gebeurd?

Commandant: Wij bevinden ons nog op de aarde, die planeet waar die Mens eeuwenlang die dieren heeft onderdrukt en mishandeld. Ze beschouwen als ubermenschen en dachten dat sie

steeds de slimmste gingen bleiben, maar o wee hatten sie es mis. Nu sein wir die chef en ist die mensch unser slaaf.

Jonas: En wat moet er nu met ons gebeuren? Een teletijdmachine heeft ons hierheen geflitst. Wij willen hier helemaal niet zijn.

Commandant: Jullie Menschen müssen werken für ons! Gaan jullie daar niet mee akkoord, dan zullen jullie geelimineerd worden of muss ich het anders zeggen een douchke pakken. *Nu doet de commandant de Hitlergroet, de andere soldaten lachen tot de commandant naar hen kijkt en ze stoppen onmiddellijk.*

Eveline: Maar geef ons toch een kans om het uit te leggen.

Commandant: Soldaten! Greip hen.

De soldaten grijpen Eveline, maar deze laat zich op haar beurt niet doen, ze schopt en spuwt tegen de soldaten. Jonas wil zich moeien, maar wordt per vergissing door zijn zus neergeslagen en is bewusteloos. Ze worden meegenomen en vastgebonden. Eveline begint zachtjes te huilen.

Jonas: Zeg, zus, nu niet beginnen te huilen. We komen er wel uit. De professor zal wel een manier vinden om ons terug te flitsen.

Eveline: Ja, als hij het merkt dat we weg zijn, anders zitten wij hier voor altijd vast in deze onbekende kille wereld van waanzin.

Op dat moment krijgen ze terug dat rare gevoel in hun buikje en worden ze weg geflitst. Hopelijk terug naar huis.

Wurd Verfolgd

24 juli: rakwis

Acteurs: Jonas, Eveline, 2 Schotse vrouwen, MacLuc 2 Schotse mannen, nog een paar vrijwilligers

Materiaal: cd schotse muziek, de slingerbal

Jonas en Eveline komen terecht op een podium waar een paar Schotse vrouwen bezig zijn met en danswedstrijd. Je hoort ook een streepje Schotse muziek op de achtergrond. Ze staan er wat rond te draaien omdat ze niet weten wat ze moeten doen.

Eveline: Zeg zullen we even meedansen, dan vallen we niet zo op en dat liedje kan toch niet lang meer duren.

Jonas: Oké mij best, dat lijkt me we een cool dansje
Eveline en Jonas dansen mee, of ze proberen toch.

Jonas: Zeg zusje dat begint hier wel saai te worden, altijd hetzelfde: rechter knie omhoog, wat stampen op de grond. Ik stamp straks nog door dit podium. Ik ga wat persoonlijke pasjes inbrengen

Jonas begint te breakdansen of probeert dit toch. Want hij brengt er niet veel van terecht. Ineens klinkt er uit het publiek:

MacLuc: Now, what is that for nen stomme dance. Jullie are gediskwalificationd. Wat beschamend voor onze tradition.

De Schotse meisjes beginnen te huilen en zeggen:

Schots vrouw 1: Dit was onze halve finale dans en ... *al snikkend.*

Schots vrouw 2: Onze mannen bakken er sowieso niets van met de andere wedstrijden hier, ze zijn er gewoon slecht in

Eveline: *roept tegen haar broer.* Wat ben jij toch een pummel!!! Hoe ga je dat nu weer goed maken???

Jonas: Euh dat weet ik niet, hoe moet ik dat nu weten, you are the brains.

Eveline: Los jij dit maar op, ik ga iets anders regelen.

Eveline stap naar MacLuc.

Eveline: Meneer MacLuc, wat u juist hebt gezien dat was een ongeluk, wij wilden het Schotse volk niet beschamen.

MacLuc: What 's you're problem than, you're getikt of wat.

Eveline: No, mijn broer dacht dat hij ergens anders was, maar geeft deze meisjes nog een kans.

MacLuc: A tweede chance, but girl toch you think you smart. Rouls zijn regels.

Eveline: Ik geloof dat er een regel is als er een jongen op het podium komt dat je opnieuw moet beginnen en dat is niet hetzelfde als a diskwalification.

MacLuc: Oké, you go back to the podium en dance.

De 2 Schotse vrouwen en Eveline gaan terug naar het podium en beginnen te dansen.

Ondertussen heeft Jonas de mannen van de Schotse vrouwen gevonden. Ze waar nog even aan het opwarmen. (allemaal verkeerde oefeningen)

Jonas: Hey mannen, moet ik jullie eens even helpen. En ik heb daar de geschikte mensen voor gevonden, mag ik ze even voor stellen.

Eventueel ochtendgym (normaal de dag er voor) maar hier is er wel een geschikt moment voor. Ondertussen zijn de vrouwen gestopt met dansen

De 2 Schotse mannen: Voor ons is dat goed, maar we kennen nog een paar mensen die wat beweging kunnen gebruiken.

De ochtendgym of wel een paar losse oefeningen.

Jonas: Oké mannen, nu zijn we er klaar voor, we gaan winnen. Met welk spel moeten we beginnen.

De 2 Schotse mannen: Hamerslingeren.

MacLuc: The scotich slunnels mogen beginnen met deze proef.

De mannen gooien zo ver dat zelfs Jonas er niet voorbij kan. Ook ander mannen konden er niet bij geraken.

MacLuc: And the winners are de gemengde groep the rakwi's.

25 juli: tiptiens

Acteurs: Professor, Eveline, Jonas, 5 cheerleaders, 3 basketters

Materiaal:

De professor prutst aan zijn machine en beweert bij hoog en bij laag dat het nu zal lukken. Maak je klaar voor de stunt van de eeuw! Eveline en Jonas komen eten, de fritten zijn klaar! Trekt aan de hendel en kijkt nadenkend naar het scherm.

Eveline: Ik ben dat heen en weer geflits wel beu, hoor.

Jonas: We kunnen eens lachen, we kunnen eens zwanzen, maar er zijn grenzen.

Ze kijken om zich heen. Eveline vindt een pompom Jonas een BH en begint genoegend te glimlachen. Overal liggen kledingstukken en pompoms. Eveline observeert goed om te weten waar ze nu zijn aanbeland. Jonas is dolgelukkig en geeft geen aandacht aan Eveline.

Eveline: Ik denk dat we in de kleedkamers van cheerleaders zitten. Maar in welke eeuw? Cheerleaders, een groep van tierende en huppelende meisjes die voor hun basketploeg supporteren. Het is eerder een fenomeen van de laatste eeuw. We zijn dus al dichterbij de buurt om terug naar onze wereld te gaan. Hé, Jonas? Jonas?!

Jonas: O dank u God. En ook nen dikke merci aan onze professor om mij naar de zevende hemel te flitsen. Ik zal u altijd dankbaar zijn. *(Kust de grond)*

Eveline: Zeg, Jonas, Hou uw gedachten er eventjes bij, hé jongen. We zijn nog steeds niet thuis en ik ben niet van plan om eeuwig hier in Barbiland te blijven. Dus hou uw vieze gedachten voor u zelf en denk mee na hoe we hier weg kunnen geraken.

Jonas: Zeg, zuurpruim. Ik mag mijn pleziertje toch ook eens hebben. Als we in computerland waren terechtgekomen, had je wel willen blijven. We zullen hier toch niet te lang blijven, dus laten we van onze kostbare tijd profiteren en er het beste van maken.

Eveline: Ja ja, de professor kennende, zal hij ons binnen enkele uren naar een ander gekkenhuis sturen. Maar nu moeten we hier uit zien te geraken, want ik begin het hier op mijn systeem te krijgen met al die pompom en wonderbra's. En bovendien heb ik een reuzenhonger.

Jonas: Deze deur leidt naar buiten, maar ze is op slot.

Eveline: Wij hebben toch steeds pech met zo een dingen. Ze doen deze deur waarschijnlijk op slot zodat men hun panty's niet zouden stelen.

Jonas: Och zusje, ga effe uit mijn weg, zodat ik dat hier kan fixen.

Eveline trekt haar wenkbrauwen op en kruist haar armen. Jonas bonkt tegen de deur, maar bezeert enkel zijn arm.

Jonas: Ai ai ai!! Stomme deur, we zijn waarschijnlijk in de toekomst beland waar alle deuren supersonisch gesloten zijn.

Eveline neemt een schuifspeldje uit haar haar en prutst het slot open; klik deur open.

Eveline: Niks supersonische sloten, Jonas. Je moet gewoon af en toe je hersenen gebruiken en niet enkel je denkbeeldige spierbundels.

Jonas: Pf. Kom laten we naar de meisjes op zoek gaan!!

Eveline: Ja ja, hoor je dat ook, ik hoor gejuich.

Jonas: Ja ja, het komt uit die richting.

Ze stappen een basketzaal binnen.

Eveline: Het zijn de Chicago Bulls! WAUW, kijk daar, Jonas, Michael Jordan.

Jonas: Kijk daar: mijn cheerleaders.

Eveline: Wat is daar nu zo speciaal aan? Kom we gaan kennis maken met de spelers en een handtekening vragen.

Jonas: Ga je niet liever beste vriendinnetjes worden met mijn zo pas aangeworven harem? Aangezien ik ze ga meenemen naar huis ...

Op dat moment komen er 2 cheerleaders naar hen toe. Jonas ziet de meisjes al helemaal zitten en kan zijn ogen er niet van af houden.

Cheerleader 1: Hello boy and girl, what do you here? From where komen jullie?

Jonas: Euh, tele euh time euh machine, not go back to home ...

Eveline: Wat mijn puberachtige broer wil bedoelen is dat we zijn weggeflitst en dat we niet meer naar huis kunnen. Understand?

Cheerleader 2: Yes, yes, mor that's fantastic. You can bij mij blijven zolang het nodig is and you can join the group, want we need another girl.

Jonas: En ik dan?

Cheerleader 1: You can bij mij logeren, ik heb a big brother. You can play the mascotte.

Eveline: O ja, Jonas, in zo een apenpakje, dat zal je beeldig staan.

Jonas: Zusje, cultuurbaar, de mascotte is een ...

Eveline: Sorry, hé, het zal toch even belachelijk zijn.

Cheerleader 2: You can be ook a cheerleader, er is er één sick.

Eveline kijkt verschrikt en Jonas begint smakelijk te lachen.

Eveline: Is that echt necessary?

Cheerleader 1: Ma ja of course..

Ze gaan aan de slag en leren de pasjes. Juist voor ze gaan optreden staan ze klaar.

Jonas: O nee, Eveline, voel jij dat ook?

Eveline: Ja Jonas, eindelijk, we vertrekken, hopelijk naar huis deze keer.

Jonas: Nee, ik wil niet weg!! Laat me niet zonder hen vertrekken, alsjeblief, snik, snik.

Terwijl ze worden weg geflitst, grijpt Jonas nog naar een cheerleader.

That's all folks! He he he

Oh yes, the Chicago Bulls won and scored 196 points.

26 juli: speelclub

Acteurs: Jonas, Eveline, Gezant, 2 wachters, 2 lichtflitsers

Materiaal: tafel met witte/blauwe doek, frisbee, rugzak, bandana's, zilverpapier, pillampen, haken, tekening van het vonkenmachine

Jonas en Eveline staan plotseling op een wolk (een tafel met een blauwe of witte doek over)

Jonas: Waar zijn we nu weer terechtgekomen. *Ze kijken wat rond.*

Eveline: Ik weet het!!!!

Op dat moment zakken ze door een wolk.

Eveline: Tussen de woouooooooooooleeeeeeeeeeeeeen!!!!

Ze worden gered door een vreemde haak. Zo worden ze naar een andere wolk getrokken, waar twee wachters en een uitgedoste gezant staan.

Gezant: Wees voorzichtig, met jullie lawaai, anders worden de lichtflitsers razend.

Jonas: Wat gaan ze dan doen, ik kan die toch zo af zeker, je moet eens kijken. *Hij laat al zijn spierbundels zien (in armen en benen).*

Gezant: Neen, dat zal niet gaan zelfs met al die spieren, deze wezens hebben iets magisch.

Eveline: Iets magisch? Wat is dat dan?

Gezant: Vonkmachines, zo noemen wij dat. (tekening van zo'n vonkmachine)

Jonas: Wat is dat voor iets? Een geweer of zoiets?

Ja daar gaan ze weer door een wolk.

Jonas: Denk je nu niet, dat ze ons gaan pijn doen?

Eveline: Belange niet als we ons ...

Lichtstraler: Jullie weer ik zal jullie hebben. *Lichtflitser begint te schijnen naar alle kanten.*

Eveline: Verdedigen door af te weren

Eveline neemt het verdedigingsmechanisme vast en vliegt naar achter door de kracht van de vonkmaschine.

Eveline: Joooooooooonas, kom eens helpen, ik kan dit niet houden.

Jonas: Samen staan we toch sterk.

Een weerkaatste straal komt terug naar de lichtflitser, maar er staat ineens een 2 de bij door vermenigvuldiging.

Gezant: Dit hulpmiddeltje zal ons helpen om te blijven leven.

Jonas & Eveline: Nonkel flits ons weeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeg!!!!!!

Ze worden weg geflitst.

27 juli: keuken

Acteurs: Jonas

Materiaal: cassette met de stem van Eveline

Jonas: Oei, waar zijn we nu weer terechtgekomen? Zeg, Eveline, heb jij een idee waar we nu zijn?

Eveline is echter nergens te bespeuren, Jonas kijkt rond en wordt ongerust.

Jonas: Eveline, waar ben je? Het is niet het moment om grapjes te maken. Het is al erg genoeg dat we niet weten waar we zitten. Kinderachtig, om nu verstoppertje te spelen. Als je denkt dat ik nu bang ga worden, dan ben je wel aan het verkeerde adres. Eveline, ik ga boos worden, kom onmiddellijk te voorschijn. Eveline, doe niet flauw.

Eveline verschijnt niet en Jonas wordt nu toch wel bang.

Jonas: Ik ben hier blijkbaar alleen. Waar zou Eveline toch zitten? Maar ik ben niet bang, ik ben niet bang, natuurlijk ben ik niet bang.... IK BEN BANG!! Eveline!!!!!!!

Eveline: Jonas! Jonas? Waar ben je?

Jonas: Eveline, ben jij dat? Waar ben je?

Eveline: Jonas, waar ben je? Ik zag je niet en ben op je geroep afgekomen. Waar ben je?

Jonas: Ik weet niet waar ik ben. Ik weet alleen dat ik je niet zie. Ik hoop dat we elkaar nu niet ook nog gaan kwijtspelen.

Eveline: O nee, dat mag niet gebeuren. Jonas, ik ben bang; jij ook?

Jonas: Ikke bang? Nooit! Waarom zou ik nu bang zijn? We zullen elkaar wel terug vinden. Maar hoe gaan we dat doen, zonder elkaar helemaal kwijt te spelen?

Weet je wat? Jij blijft gewoon waar je bent, ik zal naar jou komen. Ik roep af en toe je naam, dan antwoord jij en dan weet ik in welke richting ik moet lopen.

Eveline: Ja, dat is goed, ik blijf hier op je wachten, roep maar.

Jonas: Ok, ik kom er aan.

=> tocht

28 juli: leiding

Acteurs: Professor, Garnier, 4 zwarte leiding, 6 leiding

Materiaal:

Professor: Nu is het helemaal naar de maan, nu krijg ik zelfs geen beeld meer. Aiaiai waar zijn mijn kleine neefje en nichtje toch.

Hulpje Garnier komt eraan en vraagt:

Garnier: Wat is juist het probleem, professor Schwartzkopf?

Professor: Garnier, mijn beste assistent, dat ik het niet meer weet, dan weer dit, dan weer dat. Als we ze maar op tijd weer naar hier halen. Heb jij soms geen idee? Maar misschien kunnen we de vierkantswortel van de grote licithinecijl van 245 en daarmee kunnen we de karolihitlijn doen afwijken naar 32 graden en dan komen we tot het gruvetpunt ...

Garnier: Maar dat zal niet helpen, want dat is gelijkaardig aan wat we gisteren hebben gedaan, misschien moeten we de elementen-formatie eens veranderen. Dit kan enkel het gevolg hebben dat de pit-7 gaat dalen.

Professor: Maar dat is maar voor een dagje, want dan komt de kohibnatron zo naar boven dat de pit-7 wordt verdubbeld. Geen slecht idee, Garnier. Jij weet hoe dat die combinaties in elkaar zitten, hé. Voer jij ze dan even door, want ik ga slapen, want ik ben heel de nacht nog bezig geweest met 'mijn eierkoker die zelf eieren legt'.

Garnier: Het is dat het een basisgegeven is, dat ik dat mag doen zeker.

Garnier: We zullen alle schakels eens los gooien, allemaal op een hoopje en dan kan ik ze opnieuw plaatsen in het openingsvierkant.

Een paar leiding in het zwart gekleed dwingen de leden om buiten het openingsvierkant te treden.

Garnier: Nog even het plan van het rooster nemen.

Dan begint Garnier de namen en de plaats af te noemen en zo worden de families gevormd.

Garnier: Nu nog afwachten wat dat gaat worden met die combinatie en of het lukt.

De teletijdmachine begint te schokken en te flitsen en te daveren.

Er komen 6 personen uit het teletijdmachine geschoten. Ze stellen zich voor. ????

29 juli: aské's

Acteurs: Jonas, Eveline, regisseur, hoer, oermensen

Materiaal: muurtekeningen

Eveline: O Jonas, ik ben zo blij dat we terug samen zijn (knuffel!)

Jonas en Eveline komen aan in een grot, ze zien verschillende muurtekeningen.

Eveline: Nu zijn we dan weer in het verleden aangekomen, zo te zien in de oertijd.

Jonas: Zeg, ik hoop dat we hier niet te lang moeten blijven want er is geen electriciteit om mijne gsm op te laden.

Eveline: Zeg Jonas doe eens niet belachelijk, je hebt toch geen belwaarde.

Op dat moment horen ze geluiden van uit een andere kamer. Ze gaan op het geluid af en zien een hoer dansen. Op dat ogenblik komt de regisseur aangerend op de scène al tierend. (Frans accent)

Regisseur: Het is oertijd, oer!! Niet hoer!! Mon dieu ce n'est pas possible! Is dat professionel? Kunnen de mensen van décor niet lezen, ou quoi? Fou le camp, verdwijnt! En breng mij enkele oermensen, tout de suite, maintenant!!

Enkele oermensen verschijnen.

Regisseur: Continuez! Trois, deux, un, KLAK action.

Na een hevige onderbreking kunnen we terug van start gaan met het toneel. Jonas en Eveline spelen verder.

Jonas: Het geluid komt van daar, laten we eens gaan kijken.

Eveline: Kijk, oermensen.

Ze zien verschillende oermensen dansen rond een oermens die met stenen een kampvuur probeert aan te steken.

Jonas: Zeg mensen, maak het toch niet moeilijker dan het al is, hier neem mijn vuur.

Eveline: Jonas, maak ze niet bang, ze kennen dat niet, misschien worden ze wel kwaad.

Jonas toont hen de vlam, de oermensen staan versteld te kijken en ... verbranden hun vingers. Jonas steekt hun vuurtje aan, ze zijn keiblij en beginnen te dansen.

Eveline: Goed gedaan Jonas, maar drink niet te veel van hun drankjes er zit alcohol in en jij bent nog minderjarig.

Jonas: Hey mannen, waarom nog wachten om te feesten?

Oermensen: Waarom nog wachten nog wachten op plezier?

Jonas trekt het blik open, op dat moment: flits.

A suivre

30 juli:

Acteurs: Jonas, Eveline, chiro

Materiaal:

Jonas: Hé, maar ken ik hier, dat is hier een Scoutskamp.

Eveline: Zeker van? Ik herken die uniformen, volgens mij is het een Chirokamp.

Jonas: Scouts.

Eveline: Chiro.

Jonas: Scouts.

Eveline: Weet je wat, we vragen het gewoon: Zeg, zijn jullie Chiro of Scouts?

Hopelijk antwoord er iemand en dan nog liefst juist.

Eveline: Zie je wel, Jonas: Chiro.

Jonas: Ja, ja, je hebt gelijk. Nu gelukkig? Bedenk liever iets om terug thuis te geraken in plaats naar die leiders te staan lonken.

Eveline: Ik lonken? Zoals jij met die cheerleaders zeker? Zeg, ik vind wel dat die mensen er redelijk moe uitzien.

Jonas: Nu je het zegt, die hebben precies al zes dagen niet meer geslapen. Hoelang zijn jullie al op kamp?

Hopelijk antwoord er iemand ...

Eveline: Dan is jullie kamp bijna gedaan? En doen jullie iets speciaals om af te sluiten?

Hopelijk antwoord er iemand ...

Jonas: O tof, mogen wij ook komen?

Eveline: Jonas, dat gaat toch niet, wij moeten proberen terug thuis te geraken, morgen moeten wij naar onze mama en papa. Als wij er niet zijn, gaan ze doodongerust zijn.

Jonas: Je hebt gelijk, we moeten terug, maar zeg nu zelf, we kunnen er weinig aan doen, de professor zal ons terug moeten flitsen. En als we dan toch ergens moeten blijven wachten, kunnen we even goed, hier mee een feestje bouwen.

Eveline: Ja, misschien wel.

Jonas: Eveline, doe nu niet flauw. We blijven hier tot de professor ons weer verder en dan hopelijk naar huis flitst.

Eveline: Ja maar ...

Jonas: Eveline, komaan. Het gaat keitof zijn.

Eveline: Ok, 't is al goed. En eigenlijk zijn die leiders inderdaad wel knap.

31 juli:

Acteurs: Jonas, Eveline

Materiaal:

Prof: Het moet toch eens lukken, op één of andere manier moet ik de kinderen terug hier krijgen, straks moeten ze terug naar hun ouders. Wat moet ik hen zeggen als ze vragen waar hun kinderen zijn? O ja, ze zitten in de Oertijd, maar maak u niet ongerust, ze zijn daar gelukkig en ik kan ze misschien wel een paar duizend jaar dichterbij flitsen. Wat moet ik doen? Komaan Schwarzkopf, niet opgeven, blijven proberen.

Prof: Ik weet het niet meer, ik ga nog één poging doen en als die niet lukt, zal ik maar een goede uitleg beginnen te verzinnen zeker.

Natuurlijk lukt die poging.

Tante: O kinderen, ik ben zo blij dat jullie terug zijn. Kom maar vlug eten, jullie zullen wel honger hebben. En daarna gaan we snel inpakken, want straks gaan jullie terug naar jullie ouders.